

**מבחן דגם בשפה העברית
לתלמידים דוברי ערבית
מסלול 12 שנ"ל**

ملصق الممتحن

מדבקת מבחן

אנו רואים בקיום טוהר הבחינות משימה חינוכית, ערכית ומוסרית, שהמערכת כולה
נקראת להיערך להצלחתה.
באחריות הנבחן/ הנבחנת לשמור על טוהר הבחינות בהתאם לכללים ולהנחיות בע"פ
ובכתב על גבי שאלון הבחינה ועל ידי אחראי/ת הבחינה.

הוראות לנבחן

משך הבחינה : שתיים

מבנה השאלון ומפתח ההערכה :

פרק ראשון : סיפורת ושירה
ענה על כל השאלות
50 נקודות
(נבחן מותאם עונה על 4 שאלות בפרק ראשון-12.5 נקודות לכל שאלה)

פרק שני : הבנת הנקרא
ענה על כל השאלות , כל שאלה 10 נקודות
50 נקודות
(נבחן מותאם עונה על 4 שאלות בפרק שני-12.5 נקודות לכל שאלה)

חומר עזר מותר בשימוש : אין!

הוראות מיוחדות:

1. ענה על שאלות המבחן לפי ההוראות.
2. כתוב את כל התשובות **בטופס הבחינה במקום המתאים**.
3. הקפד על כתיב ברור, על כתיב נכון, ועל פיסוק הגיוני.
4. בסיום הבחינה **מסור למשגיח** את מחברת הבחינה.

בהצלחה!

50 נקודות

פרק ראשון : סיפורת ושירה

(30 נקודות)

סיפורת : שוקולד/ ראובן מירן

1. הבא שתי דוגמאות מהסיפור לתיאורי סביבה והסבר מה התיאורים מדגישים.

(10 נקודות)

(10 נקודות)

2. האם יש בסיפור פואנטה? היכן?

3. למילה שאיפה יש שתי משמעויות, הסבר אחת מהן במילים שלך.

(10 נקודות)

שירה

(20 נקודות)

לו יהי/ נעמי שמר

1. מהו הרעיון המרכזי בבית השלישי? (5 נקודות)

2. האם יש קשר בין כותרת השיר "לו יהי" ובין תוכנו? הסבר. (5 נקודות)

3. מהו סוגו של השיר? הביאו דוגמאות מהשיר לחיזוק דבריכם. (10 נקודות)

קרא את הטקסט "תינוקות במכונית" וענה על כל השאלות:

תינוקות במכונית / אלי ניב

1. המקרה קרה בעיר דימונה בשעות הערב המוקדמות קצת לפני החשיכה. במוקד המשטרה התקבלה הודעה: נמצאה פעוטה (תינוקת) בת שנתיים נעולה במכונית. מיד יצאו למקום שני שוטרים בניידת משטרה.
 2. כאשר השוטרים הגיעו למקום הם ראו את האימא של התינוקת עומדת מחוץ למכונית. היא הייתה מאוד מבוהלת ומודאגת. האימא סיפרה לשוטרים: "סגרתי את דלת המכונית ושכחתי בפנים את המפתח. התינוקת שלי נשארה נעולה בתוך המכונית."
 3. השוטרים ראו את התינוקת במכונית כשהיא בוכה, מזיעה ומבוהלת. לאחר בדיקה הם החליטו לפרוץ את המכונית. הם שברו את השמשה של החלון הקדמי וכך הצליחו לפתוח את הדלתות של המכונית.
 4. באותו זמן הגיע למקום אמבולנס של מד"א (מגן דוד אדום). צוות האמבולנס חילץ את התינוקת מהמכונית כשהיא מזיעה ובוכה. יחד עם האימא הם הרגיעו אותה. הצוות הרפואי בדק אותה ומצא שמצב התינוקת תקין.
 5. במד"א הסבירו, שבקיץ בתוך מכונית סגורה הטמפרטורות (מעלות) יכולות להגיע לחום גבוה מאוד. טמפרטורות גבוהות משפיעות על תינוקות וילדים קטנים בתוך זמן קצר יותר ובצורה קשה יותר מאשר על מבוגרים.
 6. במקרה הזה הפעוטה ניצלה כי הדבר קרה בשעות הערב והיה פחות חם במכונית הסגורה. היא גם הייתה במכונית זמן קצר בלבד.
- מתוך מקומון: "העיר שלי"

1. כתוב את פירושי המילים הבאות בעברית/או בערבית : (10 נקודות)

המלה	פרוש המילה בעברית	פרוש המילה בערבית
1. החשיכה		
2. תינוקת		
3. מפתח		
4. אמבולנס		
5. מכונית		

2. כתוב מה ראו השוטרים כאשר הגיעו למקום? (10 נקודות)

3. בסיפור האם נכנסה למצב מאוד קשה, היא הייתה מבוהלת ומודאגת.

תאר את המצב שגרם לה להיות מבוהלת ומודאגת. (10 נקודות)

4. **כתוב** מה עשה צוות האמבולנס. (10 נקודות)

5. " הפעוטה ניצלה כי הדבר קרה בשעות הערב" **הסבר** את המשפט הזה

במלים שלך! (10 נקודות)

בהצלחה!!!

שוקולד / ראובן מירן

העשן שעלה מן הארובה היה לבן. הארובה השחורה הגיחה מן הגג השטוח ונתקעה בבטן הרכה של העננים הנמוכים.

ירד שלג. העשן הסמיך נמרח על השמים והתפזר ברוח, בין הפתיתים הלבנים. הרוח נשבה לאט מעבר לנהר הקפוא. היא נשאה את הפתיתים הדקים בשקט והביאה אותם עד לתוך הנחיריים הפעורים לרווחה. שם נמס הקרח והפך למים נוזלים.

הילד שעמד לבדו ברחוב הריק ניגב אותם במטפחת אפורה. הוא עמד מול בית-החרושת שמעבר לנהר והביט בארובה השחורה ובעשן הלבן והסמיך שהיתמר ממנה לתוך שמים אפורים שהשירו פתיתי שלג דקים, כמעט שקופים. הפתיתים הלבנים נערמו על כתפיו של הילד, על ראשו ועל ילקוט הגב שלו, שהיה מלא ספרים. הוא לבש מעיל צמר כהה שהלבין מן השלג וכיסה את גופו עד למטה מהברכיים. לראשו חבש כובע פרווה אפור, עיניו הגדולות והירוקות היו קרועות לרווחה ודמעו מול הרוח השקטה

שבאה כל הזמן מעבר לנהר הקפוא. לחייו היו אדומות כמו תנוכי אוזניו. צעיף צמר חום, עבה וגס סגר על צווארו וגירה את העור הרך. הילד רצה להתגרד, אבל כפות ידיו היו תקועות עמוק בכיסי מעילו, בתוך הכפפות החמות.

הוא נשם עמוק. נחיריו התכווצו והתרחבו.

כמו בכל יום, בדרך חזרה הביתה, הוא התעכב בדיוק כאן, ברחוב שהיה תמיד ריק באותה שעה, ונשם עמוק את ריח השוקולד שנשאה הרוח מבית-החרושת. זה היה בית-החרושת הגדול לשוקולד בעיר הבירה, והוא פעל במשמרות, ללא הפסקה, עשרים וארבע שעות ביממה.

השוקולד המשובח הזה היה יקר כמעט כמו זהב, ומעטים היו המאושרים שידם השיגה אותו.

אולי רק הצאר והמשפחות הגדולות של האצולה והמסחר. אבל פעם אחת ביום, באותה שעת אחר-צהריים מתה, נשאה הרוח שבאה מעבר לנהר את ריחו אל הרחוב הזה, שבו עמד הילד לבדו, היה זה ניחוח עדין, מיוחד במינו, והוא נישא חינם אין כסף מעל הקרח שכיסה את הנהר, בתוך האוויר היבש, בין הבתים הדלים שקירותיהם התקלפו מטיח והתפוררו, מעל הגגות שהשלג נערם עליהם, בין צמרות העצים העירומים. הילד ידע את השעה ולפיה כיוון את קצב הליכתו מבית-הספר הביתה.

ככה היה עומד שם לבדו, שואף לתוכו את הניחוח עד הרגע האפשרי האחרון, ואחר-כך ממשיך בדרכו הביתה, לפני שיחשיך.

ברבות הימים גדל הילד, נשא אישה והוליד ילדים שגדלו, נשאו נשים והולידו ילדים.

אחד הנכדים האלה הייתי אני, והילד ההוא היה סבי. כל ערב, לפני השינה, הוא היה מתיישב לרגע על קצה מיטתי, מניח קוביית שוקולד ריחנית על הכרית הצחורה והקרה, מחייך מתחת לשפמו הלבן, ואומר לי בשקט: "לילה טוב".

וכך מדי לילה, עד יום מותו.

לו יהי/ נעמי שמר

עוד יש מפרש לבן באופק בתוך שכונה קטנה מוצלת

מול ענן שחור כבד בית קט עם גג אדום

כל שנבקש – לו יהי. כל שנבקש – לו יהי.

ואם בחלונות הערב זה סוף הקיץ, סוף הדרך

אור נרות – החג רועד תן להם לשוב הלום

כל שנבקש – לו יהי. כל שנבקש – לו יהי.

לו יהי, לו יהי, אנא לו יהי לו יהי, לו יהי, אנא לו יהי

כל שנבקש – לו יהי. כל שנבקש לו יהי.

מה קול ענות אני שומע אם פתאום יזרח מאופל

קול שופר וקול תופים על ראשו אור כוכב

(כל שנבקש – לו יהי) כל שנבקש – לו יהי.

לך תשמע בתוך כל אלה אז תן שלוה ותן גם כוח

גם תפילה אחת מפני לכל אלה שנאהב

כל שנבקש – לו יהי. כל שנבקש – לו יהי.

לו יהי, לו יהי, אנא לו יהי לו יהי, לו יהי, אנא לו יהי

כל שנבקש לו יהי. כל שנבקש לו יהי.

